

Slábne noc, kdosi po špičkách městem kráčí
Váhavým krokem stárnoucí subrety.
Necítí jak mu k ránu déšť hlavu smáčí
Úsvit má barvu hedvábný mulety.

V zádech noc, jenže pohříchu k uzoufání.
Nad ránem účet zapráskal opratí.
Zkrátka pech, někdo neměl s ním slitování.
Zmýlená v tomhle lokále neplatí.

Vážení, tak si říkám, je to zvláštní,
strávíš noc někde s hlavou v oblacích.
Vzápětí v koutě vzdycháš, kapsy prázdný,
splíny zdá se tu drobný nevrací.
Právě teď nejspíš s jedním trochu válčí
nápadník s bílou růží ve fraku.
Zápasí marně s deštěm, o co kráčí,
příště sáhne si prstem do mraků.

K ránu den sladkým příslibům hlavu sráží.
Přebíjí smutek hořkostí absintu.
Ztrápený tělo bez cíle městem kráčí,
úsvit má tuhle zoufalou pointu.

Vážení, tak si říkám, je to zvláštní,
strávíš noc někde s hlavou v oblacích.
Vzápětí v koutě vzdycháš, kapsy prázdný,
splíny zdá se tu drobný nevrací.
Právě teď nejspíš s jedním trochu válčí
nápadník s bílou růží ve fraku.
Zápasí marně s deštěm, o co kráčí,
příště sáhne si prstem do mraků.